

Posudek k diplomové práci:

Jakub Tatoušek – Druhy a náležitosti směnek

Rozsah diplomové práce Jakuba Tatouška mírně překračuje obvyklý standard (55 stran textu), obsah a forma práce jsou standardní.

Diplomant zvolil relativně snadné téma, jež má oporu ve stabilní právní úpravě, váže se k němu řada odborných prací a také poměrně ustálená judikatura. Výsledná úroveň práce a jejího zpracování tomu odpovídá. Dílo není nikterak novátorské – ani myšlenkově, ani svým pojetím, na druhé straně se v něm diplomant nedopouští zásadních prohřešků, jež by činily práci nezpůsobilou obhajoby.

Z hlediska tématického zaměření je diplomantovi třeba vytknout, že na jednu stranu se pustil snad až do příliš podrobného rozboru historických souvislostí a obecných institutů právní úpravy cenných papírů, které neměly být předmětem práce, a naopak velmi ledabyly (na necelých dvou stranách textu) pojal pasáž věnovanou jednotlivým druhům směnek, ač právě to měl být jeden z nosných pilířů díla, jak plyne z názvu. Zdaleka není možné spokojit se s tím, že druhy směnek představují jen směnka vlastní a cizí. Pasáž věnovaná náležitostem směnky je oproti tomu dostatečně proporční. Lze shmout, že téma nebylo správně uchopeno a beze zbytku vyčerpáno.

Metoda práce je spíše kompilační, výklad vyznívá snad až příliš bezkonfliktně, nekriticky, ani náznak odborné diskuse či polemiky. Může to ale souviset se zvoleným tématem, jež v tomto ohledu skutečně mnoho prostoru nedává.

Na několika místech se diplomant dopouští věcných nepřesností, popř. deklaruje teze, o jejichž obecné platnosti v dané podobě lze mít pochybnosti. Je tak např. poněkud přehnané hovořit o v souvislosti s historickým vývojem směnky na str. 4 o transportu peněz na mezikontinentální vzdálenosti. Problematicky vyznívá teze na str. 14, podle níž má ve smluvním pojetí listina toliko povahu jednoho z důkazů o existenci závazkového vztahu. V poznámce pod čarou ji sice diplomant zčásti zpřesňuje, informace tohoto významu však nepatří do poznámky pod čarou. Není přesné, že zaknihovány mohou být dle platné právní úpravy druhy cenných papírů vypočtené v zákoně (str. 15). Na str. 16 diplomant jako jediný předpoklad převoditelnosti ordrepapírů uvádí rubopis, o stránku dále se praví, že převoditelnost některých cenných papírů „na jméno“ může emitent omezit. Rozporuplná je úvaha o vymezení cenných papírů na str. 18. Na jedné straně diplomant konstatuje, že náš

